„Gazeta Lwowska„ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 264. Sobota 19. Listopada 1870. Rok wydania 60.

Część nieurzędowa.

Lwów, 19. listopada.

W sprawie załatwienia rezolucyi sejmu galicyjskiego pisze „Prager Abendblatt“: „Jedna z najważniejszych spraw, któremi Rada państwa po zamknięciu delegacyi zająć się ma, jest galicyjska rezolucya. Kwestya ta zostająca od kilku lat w zawieszeniu załatwioną zostanie jak się zdaje już ostatecznie w tym roku, gdyż izba deputowanych ma w adresie umieścić osobny ustęp o ugodzie z Polakami i położyć nacisk na konieczność tej ugody. Podane przez niektóre dzienniki szczegóły o tej ugodzie nie są wiarygodne ale faktem jest, że w kołach deputowanych panuje usposobienie przychylne ugodzie z Polakami a reprezentanci Galicyi jak się zdaje nie zamierzają trzymać się uparcie każdego punktu swych żądań.

„Że ugoda z Galicyą jest prawdopodobniejszą niż ugoda z Czechami, wypływa tu już z samego porównania stanowiska polskich deputowanych ze stanowiskiem czeskich deputowanych. Polacy nigdy nieopuścili drogi konstytucyjnej, nigdy nie wybrali sobie za hasło otwartej negacyi a obalenia istniejących stosunków prawnych nie uważali za pierwszy warunek ugody. Żądania Polaków zawarte w rezolucyi są wprawdzie nie małe i wymagają uważnego ocenienia, ale zawsze można o nich prowadzić dyskusyę. Uchwalone zostały te żądania w drodze legalnej więc i załatwione zostaną w drodze legalnej. Jest to okoliczność ważna i ułatwiająca dzieło ugody.

„Inne są stosunki w Galicyi a inne w Czechach. Galicya należy do Austryi od stu lat zaledwie, z innemi tak zwanemi krajami dziedzicznemi nie łączyły jej tak jak królestwo czeskie wspólność interesów i potrzeb, nie należała nigdy do niemieckiego związku i już dla swego położenia na wschodzie nigdy nie była złączoną z zachodniemi krajami węzłem jednakowych politycznych i materyalnych interesów, które łączyły królestwo czeskie z innemi krajami dziedzicznemi od kilku wieków. Zważyć należy jeszcze jedną ważną okoliczność t. j. fakt, że w Galicyi żadne stronnictwo znaczniejsze nie wyjmując nawet Rusinów, nie stawia ugodzie z Polakami takiej otwartej i groźnej opozycyi, z jaką występują przeciw przyjęciu deklaracyi czeskiej Niemcy w królestwie czeskiem, na Morawie i Szląsku, którzy przecież także są obywatelami tych krajów. Ugoda z Polakami na podstawie rezolucyi z pewnością nie naruszyłaby tak silnie wewnętrznej łączności w państwie i nie byłaby tak niekorzystną dla mocarstwowego stanowiska Austryi, jak ewentualna ugoda z Czechami na podstawie zupełnego uznania i przeprowadzenia czeskiego prawa państwowego. Dalej ugoda z Polakami nie naruszyłaby wcale ugody z Węgrami, albo dotknęłaby ją tak słabo, że Węgrzy wcaleby się jej nie sprzeciwiali. Że także i inne kraje zachodniej połowy państwa nie są niechętne częściowemu zaspokojeniu życzeń Polaków, widać to z przyjęcia jakiego w swoim czasie doznał wypracowany przez dr. Rechbauera projekt ugody z Polakami.

„Zważywszy to wszystko, pokaże się, że przy dobrej woli i zbliżeniu się lojalnem obu stron ugoda z Polakami jest nie tylko możliwą ale nawet prawdopodobną. Na wzmocnieniu Austryi Polakom zależy jeżeli nie więcej to pewnie tak samo, jak Niemcom, Węgrom i innym narodowościom. Wobec groźnego wystąpienia Rosyi stwarzającej nowe europejskie przesilenie, Polakom pewnie najmniej korzystnem byłoby osłabienie Austryi przez zwolnienie węzła łączącego wszystkie jej części. Po politycznym takcie i patryotycznej roztropności galicyjskich deputowanych można się tedy spodziewać, że wygórowanemi pretensyami nie utrudnią wykonania upragnionego dzieła ugody tem więcej, gdy jak powiedzieliśmy większość deputowanych Rady państwa chętnie zawrzeć chce z Polakami słuszną ugodę. A skoro nastąpi ta ugoda, znaczny zrobimy postęp w skonsolidowaniu Austryi. Ci, którzy trzymają się konstytucyi, będą potem dość silni, ażeby wobec dalszych układowych zachcianek bronili energicznie idei państwowej. Skoro zaś dzieło ugody tak dalece postąpi, że wszelkim dalszym separatystycznym dążnościom zapobiegnie się przez utrwalenie konstytucyjnych instytucyi, natenczas można mieć nadzieję, że i tam, gdzie dzisiaj rozbija się zamiar ugody o niemożliwość zadośćuczynienia wygórowanym warunkom, odniesie zwycięstwo to przekonanie, iż słuszna miara w żądaniach i uznanie raz zaprowadzonych i niezmiennych stosunków w życiu państwowem prędzej do celu prowadzi, niżeli niepożyteczna negacya i ustawiczne ignorowanie istniejących stosunków.

Wystąpienie rządu rosyjskiego z żądaniem rewizyi traktatu paryskiego „Warrens Corr.“ tak ocenia: „Oświadczenie rosyjskiego gabinetu znoszące dowolnie ważne postanowienie paryskiego traktatu ma nadzwyczaj ważną doniosłość zasadniczą. Mocarstwo, które czuje się uprawnionem do zniesienia części zawartego przez nie uroczyście traktatu międzynarodowego bez pozwolenia mocarstw, które się na tym traktacie podpisały, znieść może w analogiczny sposób i cały traktat. W takim razie samowoli tego mocarstwa pozostawionemby zostało istnienie każdego innego traktatu, który dotąd zawarł, lub w przyszłości zawrze. Bez zupełnego pominięcia prawa publicznego nie można pochwalić zasadę uświęconą przez gabinet petersburgski w ostatniem jego oświadczeniu.

„Jeżeli rząd rosyjski życzył sobie rewizyi stypulacyi dotyczących morza Czarnego, to należało do celu tego obrać sobie drogę dyplomatycznych rokowań z innemi mocarstwami podpisanemi na traktacie, a rokowania te mogłyby doprowadzić do pewnego rezultatu pod warunkami, któreby zagwarantowały pokój na wschodzie. Droga samowolna wybrana przez Rosyę prowadzi do naruszenia praw traktatowych i do najsilniejszego wstrząśnienia stosunku prawnego, na którym opiera się pokój na wschodzie.

„Ostatnia nota księcia Gorczakowa stworzyła bardzo groźną sytuacyę, którą należy przedmiotowo i całkiem spokojnie ocenić. Sytuacya ta jednakże upomina wszystkie mocarstwa podpisane na traktacie paryskim, ażeby silnie i stanowczo wystąpiły w obronie zagrożonego prawa publicznego.

„Zadaniem austryacko-węgierskiej monarchii nie jest oczywiście obrona każdego publicznego prawa traktatowego. Tutaj jednakże idzie o sprawę, która dotyka najżywotniejszych interesów naszego państwa. Na szczęście kwestya wywołana postępowaniem gabinetu petersburgskiego jest kwestyą europejsko-rosyjską a nie jedynie austryacko-rosyjską. Mocarstwa, które brały udział w zawarciu paryskiego traktatu mają powód do wspólnego odporu. Jakkolwiek w tej chwili europejskie mocarstwa głęboko czują potrzebę pokoju, mimo to wahać się nie mogą stanąć stanowczo w obronie zagrożonego prawa, którego jednokrotne, skuteczne naruszenie zniszczyłoby zupełnie bezpieczeństwo w Europie.“

Wiedeń. „Wiener Abdp.“ pisze: „W ostatnich dniach dzienniki kilka razy pisały o bliskiem ustąpieniu kanclerza państwa hr. Beusta z urzędu ministra spraw zagranicznych. Możemy upewnić, że wszystkie pogłoski odnoszące się do tej dymisyi, tudzież motywa przypisywane temu faktowi są fałszywe.“

— Drugie posiedzenie izby wyższej Rady państwa odbyło się 16. b. m. wśród bardzo licznego udziału członków izby i publiczności. Na ławie ministrów zasiedli J. Ex.: hr. Potocki, hr. Taaffe, Tschabuschnigg i br. Petrino.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia izba uwiadomioną została, że delegacye zgromadzą się w Peszcie d. 21. b. m.

Rząd przedłożył kilka projektów do ustaw. Nadesłane petycye odnoszą się do zmiany §. 77 procedury cywilnej i budowy kolei żelaznej z Villach do Tarvis.

Z porządku dziennego przystąpiono potem do dyskusyi nad adresem. Sprawozdawca komisyi adresowej hr. Antoni Auersperg wyłuszczył powody, dla których sprawozdanie o projekcie adresu tak się opóźniło i przedłożył potem wypracowany przez komisyę projekt.

W ogólnej dyskusyi zabrał najpierw głos hr. Falkenhayn i przemawiał przeciw przedłożonemu projektowi, kładąc nacisk na potrzebne zmiany w konstytucyi, któreby umożliwiły ugodę z narodowościami. Mowca zapowiedział w tym duchu poprawki do pojedynczych ustępów przy dyskusyi specyalnej.

Potem przemawiali Unger i ks. Carlos Auersperg za projektem adresu. Ostatni mowca silnie uderzył na politykę J. Ex. hr. Potockiego.

W odpowiedzi na zarzuty uczynione przemówił potem J. Ex. prezydent rady ministrów hr. Potocki, tłumacząc zarządzone przed kilku miesiącami rozwiązanie Rady państwa koniecznością wynikającą z ówczesnej sytuacyi. Przechodząc do układów z Czechami rzekł mowca: „Nie przeczę, że nie udało mi się to dzieło. Ponieważ ci panowie z Czech nie przybyli, więc nie będą robić żadnych wyrzutów. Ale pozostało mi dotąd przykre uczucie rozczarowania. Że szczere do tych układów nadzieje przywiązywałem, o tem jak się spodziewam nie wątpiliście panowie. Oświadczam otwarcie, że rozczarowanie to jest jednym z najdotkliwszych ciosów, których w życiu doznałem.“

Przechodząc do zarzutu naruszenia konstytucyi rzekł J. Ex. hr. Potocki: „Oświadczam, iż ugodę *uważałem za konieczność, że po ugodzie spodzie*wam się jaknajlepszych rezultatów i że od tej idei nigdy nie odstąpię.

„Jednakże oświadczam także, że trzymam się konstytucyi i że nic nie uczynię przeciw konstytucyi lub bez współudziału konstytucyjnych czynników.“

Potem przemawiali jeszcze w obronie przedłożonego projektu adresowego hr. Wickenburg, br. Lichtenfels i sprawozdawca komisyi hr. Antoni Auersperg.

Na tem skończyło się posiedzenie.

— Ósme posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 16. b. m.

Ministerstwo sprawiedliwości uwiadomiło izbę, że liczba posad przy najwyższym trybunale sądowym zostaje powiększoną.

Przedłożono potem ustawę znoszącą nadzwyczajny rekurs i zażalenie przeciw sądowym wyrokom w sprawach karnych i regulujące kompetencyę sądową w prośbach o łaskę i o zwłokę w wykonaniu kary.

Następnie przedłożył deputowany Klier następujący wniosek naglący: Wzywa się rząd, by wyjednał u Najjaśniejszego Pana odroczenie otwarcia delegacyi na sześć do ośmiu dni.

Wnioskodawca motywował wniosek swój tem, że przed otwarciem delegacyi należałoby załatwić sprawę adresową.

Deputowany Giovanelli oświadczył, że otwarcie delegacyi jest obecnie sprawą naglejszą niżeli dyskusya adresowa. Mowca oświadczył, że Tyrolczycy uważają wybór delegacyi za najpierwszy swój obowiązek. W razie uchwalenia wniosku dr. Kliera dep. Giovanelli zastrzegł sobie dalsze postanowienie.

Izba nie uznała, by wniosek dr. Kliera był naglącym i uchwaliła, by wniosek ten z pominięciem drukowania przedłożony został zaraz na następnem posiedzeniu.

Nastąpił potem wybór do komisyi kolejowej. Do komisyi dla wniosku o kolei żelaznej ze Lwowa do granicy węgierskiej i ze Stryja do Stanisławowa wybrani zostali deputowani: Czaykowski, Mayer, Stockert, hr. Kalnoky, Bees, Dumba, br. Kübeck, br. Poche i Horodyski. Do komisyi dla wniosku o kolei żelaznej z Villach do Tarvis wybrani zostali deputowani: Jessernigg, Kübeck, Stockert, Huscher, Costa, Mayer, hr. Strassoldo, Dienstl i Hopfen.

Członkami trybunału państwa wybrani zostali: dr. Felder i Maurycy Kraiński.

Berlin. „Staatsanzeiger" ogłasza następujący raport:

Z kwater głównych w Wersalu, 8. listopada. Rosyjski jenerał à la suite Annenkow wręczył z rozkazu cesarza Aleksandra księciu następcy tronu dyplom, mianujący go feldmarszałkiem armii rosyjskiej. Taż sama nominacya stała się udziałem księcia Fryderyka Karola. Z rosyjskich oficerów ma najwyższą tę godność wojskową tylko jeden, feldmarszałek Bariatinsky.

Szefowie sztabu jeneralnego przy armiach książąt królewskich, jenerał porucznik Blumenthal przy III., a jenerał Stiehle przy II. armii zaszczyceni zostali przed dniami kilku nadaniem orderu św. Jerzego ze strony cesarza rosyjskiego.

Z dzienników paryskich z dnia 8. listopada, a więc z dnia bieżącego, które dziś nadeszły do kwater głównych, przekonać się można o zapatrywaniu, na jakie w Paryżu napotkała misya p Thiersa. W artykule z napisem: „Zerwanie rokowań o rozejm" oświadcza „Journal officiel" z dnia 7. listopada w artykule nie wiele tylko wierszy obejmującym: Prusy odrzuciły bez wszystkiego kwestyę zaprowiantowania, a prawo głosowania Alzacyi i Lotaryngii uznały tylko z zastrzeżeniem. Miejsce to brzmi w oryginale: „La Prusse a expressement repoussé la condition du ravitaillement; elle n'a d'ailleurs admis qu'avec des réserves le vote de l'Alsace et de le Lorraine." W takich okolicznościach odrzucił rząd rozejm jednogłośnie.

Urzędowy organ wydziału rządowego, podawszy postanowienie to, nie stara się wcale uzasadnić takowego. Zamilcza on zupełnie okoliczność, że dotąd po wszystkie czasy panował zwyczaj wojenny, na mocy którego układy o rozejm, mogące dopiero być wstępem do możliwego pokoju, w niczem nie alterują stosunków wojskowych. W obecnym przypadku tem mniej nie było żadnego powodu do odstąpienia od przyjętego od wieków zwyczaju, ponieważ korzyści, które podawać mogło tymczasowe zaniechanie kroków nieprzyjacielskich, dla jednej z stron wojujących widocznie były daleko większe niż dla drugiej. Mężom bowiem, stojącym teraz na czele Francyi, jeżeli bez uprzedzenia jakiegokolwiek zapatrywali się na położenie rzeczy, o to chodzić musiało, by z prowizorycznego stanu, jaki stworzył zamach z dnia 4. września, doszli do stałej podstawy uznanego publicznie przez lud stanu prawnego, co po za rozejmem stać się nie mogło. Niemieckie rządy natomiast, przyjmując rozejm, byłyby nałożyły sobie umiarkowanie i przerwały wojnę z świetnem powodzeniem prowadzoną, w czasie, gdzie katastrofa była bliską, którą cała Europa uważa za moment decydujący w wojnie niemiecko-francuskiej. Jakiem prawem rząd w Paryżu wychodził od żądania, jakie niezgodnem jest z dokonanem od dawna osaczeniem stolicy i wprost byłby zniosło wojskowy status quo, tego organ urzędowy rzeczypospolitej ani jednem słowem nie objaśnia.

Owe dzienniki stolicy, co obliczone są mianowicie na masy publiczności, jak np. „Petit Moniteur universel", korzystają z takiej nieudanego rozejmu, by zaślepioną gorliwość wojenną swych czytelników podniecać ustawicznie przez nowy bodziec. „Nie liczyliśmy nigdy na zawarcie rozejmu", oświadcza pismo rzeczone. „Jeżeli hr. Bismarck usłuchał rzeczywiście przedstawień czterech mocarstw wielkich, to stało się to dlatego tylko, że chciał uwagę naszą uśpić, drogi czas nam zabrać, nas znużyć a może poróżnić." „Nie łudźmy się dalej," oświadcza w końcu, „ludność waleczna wie, że Francya zbroi się z ostatecznem wysileniem (suprême effort). Walka aż do noży jest jedynym środkiem logicznym, by dojść do ogólnego rozbrojenia Europy (!)." Jak dalekimi są zawsze jeszcze w Paryżu, by ze stanowiska namiętności przejść na stanowisko spokojnego namysłu, nie trudno poznać z tych wywodów.

— Król pruski przyjmował d. 9. listopada rano o godzinie 10tej raporta jenerałów, przyjmował książę i a następcy tronu i inne osoby książęce, pracował z gabinetem wojskowym i cywilnym i przebawił dzień cały w prefekturze. Arcybiskup hr. Ledóchowski przybył z wizytą pożegnalną do króla a wieczorem miał jeszcze dłuższą rozmowę z hr. Bismarckiem.

Arcybiskup Ledóchowski, który podczas swego pobytu kilkakrotnie konferował z hr. Bismarckiem, wrócił d. 10. listopada do Poznania. — Dnia 9. listopada wieczorem po 8 dniach pięknych bardzo złe powietrze i śnieg.

— Z bankierów, uwięzionych w Frankfurcie n. Menem za wzięcie udziału w pożyczce francuskiej, nie wypuszczono dotąd żadnego na wolność, pomimo ofiarowania 100.000 florenów kaucyi. Dwóch z nich jest rodem z Frankfurtu, trzeci jest naturalizowanym w Niemczech Francuzem. W Berlinie uwięziony bankier Jerzy Güterbock ofiarował 30.000 talarów kaucyi, której jednakże również nie przyjęto.

— Z Strassburga donoszą niemieckie dzienniki, że tak w tem mieście jak i najbliższych miejscowościach odkryto i zniesiono kilka biur werbujących wolnych strzelców, i zdaje się, jakoby biura te wysłały już ztąd i uzbroiły około 280 wolnych strzelców. O kilku werbunkach wyrokować będzie sąd wojenny, który, jak wiadomo, składa się tylko z oficerów i skazać jedynie może na śmierć lub uwolnić. — Dnia 9. b. m. wydał gubernator fortecy, generał-porucznik Ollech, proklamacyą, podług której przetrząsania domów celem poszukiwania broni skończyły się dnia 6. b. m. i że odtąd każdy, który bez pozwolenia jeszcze broń posiada, podług okoliczności albo przed sąd wojenny stawiony będzie (na przykład jeżeli zatrzymanie broni uważanem będzie jako zamair ewentualnej zaczepki lub oporu) albo wydalonym.

Paryż. Bitwa pod Orleanem z d. 9. i 10. b. m., która skończyła się zwycięztwem Francuzów, stanowi w braku świeższych wiadomości wyłączny temat dyskusyi dziennikarskiej. Bitwa zasługuje dla kilku powodów istotnie na większą uwagę. Nie przypuszczano bowiem nigdy, by Francuzi mogli po tylu klęskach zdobyć się na nową armię, co się jednakże niezmordowanym zabiegom Gambetty udało. Bitwa pod Orleanem wreszcie i dlatego zasługuje na większą uwagę, iż jest największym krokiem zaczepnym Francuzów w obecnej kampanii. Generał Tann donosi, że straty jego w dniu 9. b. m. (a bitwa trwała jak wiadomo przez dwa dni) wynoszą 42 oficerów i 667 ludzi. Widać ztąd, że Tann widząc swą pozycyę zagrożoną w najwyższym stopniu rozpoczął natychmiast odwrót i niechciał się wdawać w zaciętą walkę. Straty Francuzów są znaczne, gdyż zapewnie spędzać musieli nieprzyjaciela z dogodnej dla niego pozycyi.

W każdym razie konstatują wszystkie dzienniki, że generał Aurelles de Palladine dla niewiadomych dotychczas powodów nie skorzystał należycie ze swego zwycięztwa.

— Rząd francuski otrzymał od chińskiego rządu zadośćuczynienie za rzeź w Tientsin. Mordercy zostali straceni a współwinni mandaryni wywiezieni. Rodziny zamordowanych Francuzów otrzymały wynagrodzenie. Umyślne poselstwo chińskie przybędzie z końcem grudnia do Francyi ażeby usprawiedliwić rząd chiński. Towarzyszyć mu będą tłumacze poselstwa francuskiego.

— Przychylny Francyi „Saturday Review" donosi, że we Francyi przeważa zdanie, iż zawrzeć należy pokój choćby nawet pod warunkiem utraty kawałka terytoryum. Tenże dziennik donosi dalej, że żywność Paryża już się wyczerpuje więc załoga paryska zrobić będzie musiała silną wycieczkę. Rezultat tej wycieczki będzie dla Francuzów bardzo wątpliwy, gdyż stanowiska zajęte przez Prusaków są bardzo silne i trudno spodziewać się, by Francuzi zdołali ich ztamtąd wyprzeć.

Kronika.

(†) Jakób Zakrzewski były sekretarz Wydziału krajowego i poseł miasta Drohobyczy umarł tej nocy w 53 roku życia po długich cierpieniach. Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek d. 21. b. m. o 3. godzinie po południu.

(Samobójstwo.) W Szczyłowcach w powiecie zaleszczyckim powiesił się d. 8. b. m. włościanin Iwan Fedyk. Przyczyną samobójstwa była melancholia.

(Pożary.) Dnia 10. października zgorzały w Radości w powiecie jasielskim trzy zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 2140 złr. D. 49. zm. zgorzała w Lubczy w pow. pilznieńskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 372 złr. D. 20. zm. zgorzała w Majdanie jarocińskim w pow. nisieckim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 200 złr. D. 23. zm. zgorzała w Przysiekach w pow. jasielskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 800 złr. D. 23. zm. zgorzały w Wicyniu w pow. złoczowskim dwie zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 1260 złr. D. 24. zm. zgorzały w Dobryni w pow. jasielskim cztery zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 3815 złr. D. 25. zm. zgorzała w Dąbrówce w pow. pilznieńskim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 300 złr. D. 27. zm. zgorzało w Starej soli w pow. Staromiejskim trzy domy ze stodołami. Przyczyna pożaru była nieostrożność. W płomieniach zginął jeden człowiek. Szkoda niezabezpieczona 1598 złr. D. 30. zm. zgorzało w Uściu w pow. żydaczowskim ośm zagród włościańskich. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 8700 złr. D. 30. zm. zgorzał w Mytarzu 1 dom. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 300 złr. D. 30. zm. zgorzała w Wysockim w pow. jarosławskim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Szkoda niezabezpieczona wynosi 130 złr. D. 5. listopada zgorzało w Nowym Sączu pięć domów. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 3500 złr. D. 6. bm. zgorzał w Tarnopolu dom ze stodołą. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (zabezpieczona) wynosi 2000 złr. D. 8. bm. zgorzała w Majdanie w pow. husiatyńskim stodoła ze zbożem. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 500 złr. D. 9. bm. zgorzał w Janowie w pow. grodeckim jeden dom. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (zabezpieczona) wynosi 200 złr. D. 10. bm. zgorzał w Rzepieniku w pow. gorlickim dom i stajnia, w płomieniach zginął jeden włościanin i jedno dziecko 5letnie. Ogień był podłożony. D. 14. bm. zgorzało w Brzozowie dwie stodoły. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 360 złr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu październiku:

	Miejsce targu:									
	Husiatyn		Kopyczyńce		Probużna		Chorostków		Przeciętnie	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	3	50	3	45	3	50	3	45	3	47
„ żyta	1	75	1	70	1	75	1	70	1	72
„ jęczmienia . .	1	75	1	70	1	75	1	70	1	72
„ owsa	1	10	1	10	1	10	1	10	1	10
„ grochu	1	80	1	75	1	80	1	75	1	77
„ hreczki	2	.	2	.	2		2	.	2	.
„ kukurudzy . . .	2	.	2		2	.	2		2	.
„ ziemniaków . .	.	50	.	50	.	50	.	50	.	50
Cetnar siana	1	10	1	5	1	10	1	5	1	7
Sąg drzewa twardego	8	.	8	.	7		5	.	7	.
„ „ miękkiego	.		5		.	.	.	.	5	.
Funt mięsa wołowego	.	14	.	16	.	14	.	14	.	14
Miara wina	.	70	.	70	.	70	.	70	.	70
„ piwa	.	16	.	16		16	.	16	.	16
Wyrobnik z wiktem	.	25	.	25	.	25	.	25	.	25
„ bez wiktu .	.	40	.	40	.	40	.	40	.	40

Telegramy Gazety Lwowskiej.

(Spóźnione.)

Madryt, 18. listopada. Kortezy wybrały komisyę złożoną z 25 członków, która ma się udać do Włoch, ażeby ofiarować koronę księciu d'Aosta.

Konstantynopol, 17. listopada. Wręczona rządowi tureckiemu nota rosyjska opiera się na dawniejszych naruszeniach traktatu mianowicie na połączeniu księstw naddunajskich, mianowaniu księcia Karola Hohenzollern księciem Rumunii i na przejeździe okrętów wojennych przez Bosfor. Rosya oświadcza stanowczo, iż nie czuje się nadal wiązaną 11., 13. i 14. artykułem traktatu paryskiego. Wielki wezyr odpowiedział pełnomocnikowi rosyjskiemu, że wziął do wiadomości to oświadczenie i odpowie na nie po porozumieniu się z innemi stronami interesowanemi w tej sprawie.

Ostatnia poczta.

(Telegramy dzienników porannych.)

Wiedeń, 18. listopada. Na posiedzeniu Izba deputowanych polecała prezydentowi złożyć w dzień imienin cesarzowej życzenia od całej Rady państwa. Wniesiono trzykrotny okrzyk na cześć Najj. Pani. Prezydent Rady ministrów p. Potocki podaje do wiadomości, że delegacye otwarte zostaną dnia 24. listopada w Peszcie. Jutro rozprawy adresowe. Wniosek Grocholskiego, aby wybór delegacyi uskutecznić przed rozprawami adresowemi odrzucono.

Wiedeń, 18. listopada. „Abendpost" zaprzecza, jak najmocniej pogłoskom o czynionych przygotowaniach

wojskowych. „N. fr. Pr." dowiaduje się, iż hr. Potocki zażądał od cesarza dziś przed południem imieniem całego gabinetu dymisyi.

Wiedeń, 18. listopada. Izba panów dokonała wyboru delegacyi.

Berlin, 18. listopada. Z Wersalu pisze pod dniem 18 b. m. król do królowej:

W. książę meklemburski odparł wczoraj nieprzyjaciela na całej linii pod Dreux. Jenerał Treskow zajął Dreux z stosunkowo małemi stratami, zabrał wiele żołnierza w niewolę i ścigał nieprzyjaciela w kierunku Mans.

Berlin, 18. listopada (urzędowe). Z Wersalu donoszą pod d. 17. b. m., że wycieczka załogi w Mezières na dniu 14. b. m. odpartą została przez oddziały pierwszej dywizyi piechoty.

Londyn, 18. listopada. „Times" pisze, że mocarstwa nie zezwolą Rosyi pomnażać obecnych trudności i zawikłania. „Standard" wzywa Anglię do przygotowań wojennych i donosi, że Turcya zdecydowaną jest do energicznego i stanowczego oporu i gotuje się do wojny.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. listopada.

Hotel George: PP. Hr. Kalinowski W., z Knisiołowa. — Zaramowicz W., z Wołynia. — Wolański K., dr. med., z Stanisławowa.

Hotel angielski: Cywiński M., z Telatycz. — Łukiewicz G., z Chocimirza. — Obertyński Z., z Cieląża. — Torosiewicz M., z Połtwy. — Zagórski S., z Lipowca.

Hotel Langa: Andler F, z Soroki. — Romanowski L., z Wołynia. — Stokłosiński K., z Kurowa.

Hotel Kohna: Kniaziołucki W., notar., Rohatyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. listopada.

PP. Neumann, c. k. major, do Pragi. — Jędrzejewicz M., do Zniatyna. — Pierzchała I., do Uszkowiec. — Poten F., do Łahodowa. — Rott F., do Jasnisk. — Treter H., do Laszek. — Uleniecki J., do Wołostkowa. — Wojakowski K., do Pawłowic. — Żurakowski A., do Horbacza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. listopada 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	321.97	+ 5.3	91	W. b.sł.	10
2. god. po poł.	325.18	+ 4.4	81	PdZ. m.	10
9. god. wiecz.	326.87	+ 18	91	Z. b.sł.	1

TEATR.

Dziś: (przed. niem.) „La Favorita", opera w 4 aktach.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Radyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 18. listopada.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	222	50	224	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	180	—	183	—
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	—	—	109	—
„ pap. czerl. po 200 zlr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	68	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	—	—	79	—
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	—	—	71	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	—	—	86	25
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	—	—	86	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	—	—	71	—
„ W. Ks. Krak	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	6	4	6	12
„ cesarski	—	—	—	—	6	8	6	15
Napoleondor	—	—	—	—	10	23	10	33
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	30	10	45
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	94	2	—
„ papierowy „	—	—	—	—	1	57	1	58
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	85	1	86½
Srebro	—	—	—	—	124	—	125	50

oprócz kupona bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. listopada 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.10	65.30
do kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	229 —	231.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	228 —	230 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	—.—	—.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	89 70	90.25
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	100.—	102.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	110.—	110 50
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	26.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	94.—	94 50
Bukowiny	—.—	—.—
Galicyi	71.50	72.50
Niższej Austryi	95.—	97.—
Siedmiogrodu	74 50	75.—
Węgier	78 —	79.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 60%	191 —	192.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	245.—	245.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	850.—	860.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	709.—	711.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	530.—	534.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	206.50	207.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2030	2040
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	231 —	232.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	189 —	190.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	372 —	374.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	173 —	173.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.50	107.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	70.—	71.—
Gal. banku hyp. po 6%	87.—	87.50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	85.—	86.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.25	92 75
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.25	89.75
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.—	90.50
„ „ „ „ „ w. a.	86.—	87.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	100.—	101 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98 50	99.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	157 50	158.50
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95.—	96 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.—	30.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	26.—	28 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	37 —	39 —
St. Genois „ 40 „ „	26.50	27 50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	25.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	115.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	54.—	58 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18.—	20.—
Windischgrätza „ 20 „ „	22.—	24.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	103.25	103 50
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.25	103 35
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103 30	103 50
Hamburg za 100 M. B.	91.25	91 25
Londyn za 10 ft. szt.	123.90	124.20
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.93	5 94
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 97	9.98
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.25	122 75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. listopada.	zł.	c.
dnolity dług państwa w banknotach	54	25
„ „ w srebrze	63	60
Losy z 1860. roku	89	—
Akcye banku wiedeńskiego	710	—
„ „ kredytowego	239	—
Londyn 10 funtów szterlingów	126	75
Srebro	124	75
Napoleondor	10	26
Dukat	6	10

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2747) **Edykt.** (1)

Nr. 5219. Ces. król. sąd powiatowy Jarosławski ogłasza niniejszem, że na podstawie uchwały c. k. sądu obwodowego Przemyskiego z dnia 17go czerwca 1870 do l. 5568 odbędzie się w trzech terminach, a mianowicie: na dniu 2go grudnia 1870 o godzinie 10tej rano i na dniu 15go grudnia 1870 o godzinie 10tej rano za cenę szacunkową lub wyżej, na dniu zaś 30go grudnia 1870 o 10tej godzinie zrana i niżej ceny szacunkowej publiczna przymusowa sprzedaż kawałka gruntu i domu pod L. top. 2531 i 2292 na Krakowskiem przedmieściu w Jarosławiu położonego, do dłużników Błażeja i Anny Turek należących, celem zaspokojenia sumy wekslowej 30 złr. w. a. wraz z 6% odsetkami od 9. września 1868, kosztami sporu 5 złr. 6 kr. a. w. i egzekucyi 6 złr. i 2 złr. 50 kr. a. w., jak podobnież kosztów w kwocie 6 złr. 74 kr. w. a., a to na rzecz egzekwenta Piotra Jabłońskiego. Cena wywoławcza wynosi 700 złr. w. a. Resztę warunków licytacyjnych można przeczytać w t. s. registraturze.

Jarosław, dnia 8. listopada 1870.

(2744) **Obwieszczenie.** (1)

L. 986-Pr. Ze strony prezydyum c. k. sądu obwodowego Nowo-Sądeckiego podaje się do powszechnej wiadomości, że w celu zapewnienia na rok 1871:

I. Dostawy żywności dla więźniów c. k. sądu obwodowego i delegowanego miejskiego w Nowym Sączu, tudzież

II. 77½ sągów drzewa opałowego twardego.

III. 747 funtów łoju, 65¾ funtów świec łojowych i 6975 knotów do lamp.

IV. 68 funtów wagi wiedeńskiej tłuszczu wieprzowego ze szpikiem z kości zmieszanego do smarowania trzewików, 36 szczotek i 204 faseczek sadzy do tłuszczu wieprzowego i

V. 137$^{20}/_{100}$ cetnarów wiedeńskich słomy do wysłania odbędzie się przy c. k. sądzie obwodowym w Nowym Sączu publiczna licytacya in minus na d. 28. listopada 1870 o godzinie 9tej zrana.

Wadya wynoszą:

do I.	...	620 zł.
do II.	...	68 „
do III.	...	30 „
do IV.	...	5 „
do V.	...	27 „

wal. austr.

Każdy chęć licytowania mający jest obowiązany przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyę prowadzącej wadyum gotówką lub w papierach publicznych wedle kursu na bursie notowanego.

Pisemne w prawne wymogi zaopatrzone oferty będą przez ustanowioną komisyę aż do rozpoczęcia ustnej licytacyi przyjmowane.

Reszta warunków licytacyjnych może być w sądzie przejrzana.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 12. listopada 1870.

(2746) **Edykt.** (1)

Nr. 9399. Ces. król. sąd powiatowy delegowany miejski w Samborze jako instancya spadkowa wzywa niniejszem wszystkich, którzy jako wierzyciele roszczą sobie prawa do spadku ś. p. Antoniny z Duninów Borkowskich Zakrzewskiej, żeby w celu wykazania i udowodnienia praw swoich w przeciągu dni 14 od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej podania swe do tutejszego sądu na piśmie wnieśli, w przeciwnym bowiem razie nie mieliby w myśl §. 814. u. c. żadnego dalszego prawa do spadku, gdyby tenże przez zapłacenie wykazanych wierzytelności wyczerpniętym został, wyjąwszy o ile im służy prawo zastawu.

Sambor, dnia 9. listopada 1870.

(2723) **Edykt.** (2)

Nr. 10610. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem Zofię Roguszową z życia i miejsca pobytu niewiadomą, że Anna i Michał Swierczyńscy przeciw niej na dniu 22. października 1870 L. 10610 pozew o eliminacyę schedy po Walentym Boguszu w nieoznaczonej ilości z tabeli płatniczej realności Nr. 17/14 w Samborze podali, w skutek którego uchwałą dnia dzisiejszego do rozprawy słownej termin na 16. grudnia 1870 o 10tej godzinie rano wyznaczono, i uchwałę tę ustanowionemu dla niej kuratorowi p. adwokatowi Dr. Kohn z substytucyą p. adwokata Dr. Pawlińskiego doręczono.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 25. października 1870.

(2725) **Obwieszczenie.**

L. 140. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do publicznej wiadomości, iż na prośbę Nathana Findera na podstawie tutejszo-sądowej rezolucyi z dnia 10go grudnia 1868 l. 3027 decyzyą c. k. sądu wyższego krajowego z d. 17. sierpnia 1869 l. 8028 zatwierdzonej, celem zaspokojenia przyznanej mu prawomocnym wyrokiem z d. 13. marca 1865 l. 3301 kwoty 15 zł. w. a. wraz z przyznanemi kosztami egzekucyjnemi w kwocie 3 zł. 62 kr. w. a. i 12 zł. 2 kr. w. a. oraz obecnie przyznającemi się dalszemi kosztami egzekucyjnemi w kwocie 13 zł. 66 kr. w. a. odbędzie się w dniu 15. grudnia 1870 o godzinie 9tej zrana w siedzibie tutejszego sądu publiczna licytacya gospodarstwa gruntowego pod l. 7 w Grądach położonego, z chałupy, stodoły, komory i sześć morgów 1571 kwadr. sążni gruntu składającego się, dłużnika Michała Curyły własnego, a to pod warunkami licytacyjnemi edyktem z dnia 10. grudnia 1868 l. 3027 w Dzienniku urzędowym Nr. 81, 82 i 84 ogłoszonemi, o czem chęć kupna mających z tym dodatkiem zawiadamia, iż wzmiankowana realność na powyższym terminie także i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Dąbrowa, dnia 10. września 1870.

(2739) **Licitations-Kundmachung.** (2)

Nr. 16707. Zur Verpachtung des Verzehrungssteuerbezuges von den Viehschlachtungen und der Fleischausschrottung, dann vom Wein-Ausschanke nach dem Gesetze vom 17. August 1862 in den im nachstehenden Verzeichnisse enthaltenen Pachtbezirken des Stanislauer Finanz-Bezirkes auf die Dauer vom 1ten Jänner 1871 bis Ende December 1871 mit Vorbehalt der stillschweigenden Erneuerung des Pachtgeschäftes bis Ende December 1872 oder bis Ende December 1873 werden bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau an den im Verzeichnisse angesetzten Tagen und in den daselbst angesetzten Stunden öffentliche Versteigerungen abgehalten werden.

Jeder Pachtlustige hat vor der Licitation zu Händen der Licitations-Commission das Vadium mit 10% des im Verzeichnisse ersichtlichen Ausrufspreises zu erlegen. Auch können schriftliche mit dem 10% Vadium versehene und wohl versiegelte Offerte, worin der jährliche Pachtschilling ausdrücklich mit Ziffern und Buchstaben anzugeben werden muß, bis zwei Uhr Nachmittags des der mündlichen Licitation des betreffenden Pachtbezirkes zunächst vorhergehenden Werktages beim Vorstande der Stanislauer Finanz-Bezirks-Direction eingebracht und bei derselben Behörde die diesfälligen Licitationsbedingnisse eingesehen werden.

Post-Nr.	Pachtbezirk	Tarifpost	Ausrufspreis				Die Licitation wird abgehalten werden von 9 Uhr Früh bis 2 Uhr Nachmittags am
			Fleisch		Wein		
			fl.	kr.	fl.	kr.	
1	Stanislau	II. und III.	16978	6	—	—	28ten November 1870.
2	Buczacz	III.	5961	97	—	—	detto
3	Mariampol	„	877	77	28	10	detto
4	Tłumacz	—	1333	34	77	53	29ten detto
5	Tyśmienitz	„	2461	34	151	67	detto
6	Uście	„	630	67	16	—	detto
7	Jazłowiec	„	716	18	21	16	30ten detto
8	Bołszowce	„	936	—	40	67	detto
9	Bukaczowce	„	600	—	—	—	detto
10	Chocimirz	„	230	67	4	—	detto
11	Ottynia	—	—	—	7	30	detto

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Stanislau, am 13. November 1870.

(2742) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nr. 13821. Zur Verpachtung der Mautstationen, und zwar:

Grunthal	mit dem Ausrufspreise pr.	1354 fl.
Brodki	„ „ „ „	4276 „
Ludwikówka . . .	„ „ „ „	4273 „
Zimnawoda . . .	„ „ „ „	2406 „
Grodek	„ „ „ „	3356 „
Doroszów wielki .	„ „ „ „	9000 „
Wola wysocka . .	„ „ „ „	2650 „
Czyżyków	„ „ „ „	6122 „

auf das Jahr 1871 oder 1871 und 1872 wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg auf Grund der in der Licitations-Kundmachung der k. k. Finanz-Landes-Direction vom 13. September 1870 Z. 38868 enthaltenen Bedingungen die mündliche Licitation am 28. November 1870 von 9 Uhr Früh bis 3 Uhr Nachmittags auf einzelne Mautstationen abgehalten werden, nach deren Abschluße an demselben Tage die eingebrachten schriftlichen Offerten öffentlich eröffnet und vorgelesen werden.

Die mit dem vorgeschriebenen Vadium versehenen schriftlichen Offerten, sowohl auf einzelne Mautstationen als auch auf Complexe, müssen bis längstens 27. November 1870 ein Uhr Nachmittags bei dem Vorstande dieser Finanz-Bezirks-Direction überreicht werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Lemberg, den 16. November 1870.

(2738) **O g ł o s z e n i e.** (2)

L. 2404-Pr. Opróżnionych jest kilka posad komisarzy przy c. k. powiatowych dyrekcyach skarbowych I. klasy z roczną płacą 1200 zł. wal. austr. w VIII. klasie dyet.

Ubiegający się o te posady, a ewentualnie o posady komisarzy przy c. k. powiatowych dyrekcyach skarbowych II. klasy z roczną płacą 1000 zł. w. a. w IX. klasie dyet, lub ewentualnie o posady koncypistów skarbowych z roczną płacą 700 zł. wal. austr. mają podania swoje wnieść w przeciągu trzech tygodni do c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej i w takowych udowodnić ukończone do tego potrzebne studya, złożenie egzaminu dla wyższej służby konceptowej przy c. k. władzach skarbowych, tudzież, że językiem polskim w mowie i pismie dokładnie władają.

Lwów, dnia 17. listopada 1870.

(2730) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nr. 13911. Mit Berufung auf die Licitations-Kundmachung der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction vom 13. September l. J. Zahl 38868, wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Verpachtung der Mauthstationen Czartorya und Zagrobella auf die Dauer des Jahres 1871 oder auch 1871 und 1872 hieramts eine zweite Licitation stattfinden wird und zwar am 29ten November für jede einzelne Station am 30ten November aber für beide Stationen in concreto.

Der Ausrufspreis beträgt für Czartorya 4630 fl., für Zagrobella 3855 fl.

Schriftliche mit dem 10% Vadium belegten Offerten müssen bis längstens 28ten November Nachmittags 4 Uhr beim Vorstande dieser k. k. Finanz-Bezirks-Direction überreicht werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Tarnopol, am 12. November 1870.

(2743) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

Nr. 7363-Pr. W celu obsadzenia posady dyrektora przy zakładzie kontumacyjnym dla bydła rogatego w Podwołoczyskach z płacą roczną 600 złr. w. a. z dodatkiem na pomieszkanie 100 złr. w. a. i X. klasą dyet, tudzież dwóch posad weterynarzy powiatowych z płacą roczną 600 złr. w. a. i X. klasą dyet z siedzibą w Krakowie i Skałacie rozpisuje się konkurs do końca stycznia 1871, do którego dnia ubiegający się o te posady podania swoje w drodze przełożonego urzędu do galicyjskiego c. k. Prezydyum Namiestnictwa wnieść mają.

Do tych podań należy dołączyć dyplom weterynarski, tudzież świadectwo co do wieku, stanu, znajomości języków krajowych i dotychczasowej praktyki.

Kompetenci, nie zostający w służbie publicznej, mają wnieść swoje podania na ręce dotyczącego p. starosty.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 14. listopada 1870.

(2734) **E d y k t.** (2)

Nr. 4659. Ces. król. sąd powiatowy w Dukli uwiadamia, że w postępowaniu krydalnem majątku Aleksandra Landaua i Jakóba Meyera Katza realność piętrowa pod Nr. 24 w Dukli w rynku położona, korpus tabularny stanowiąca, do krydataryuszów A. Landau i Katz należąca, na dniu 22go grudnia 1870 jako na 1szym, a na dniu 22go lutego 1871 jako na 2gim terminie, zawsze o godzinie 11tej przed południem w c. k. sądzie w Dukli w drodze publicznej licytacyi pod następującemi warunkami sprzedaną będzie.:

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa 4100 złr. w. a.

Realność ta na 1szym i 2gim terminie tylko wyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną będzie. Przed wyznaczeniem trzeciego licytacyjnego terminu nastąpi przesłuchanie wierzycielów w celu ułożenia lżejszych warunków.

Przystępujący do licytacyi winni 410 złr. w. a. jako wadyum złożyć.

Kupiciel winien jedną połowę ceny kupna w trzech miesiącach licząc od dnia licytacyi, drugą połowę, w którą złożone wadyum wliczone będzie, najpóźniej do dnia 31. sierpnia 1871 do sądu złożyć.

Wszystkie długi na tej realności według tabuli ciężące, z wyjątkiem pozycyi Nr. 1. on., t. j. czynszowego dominikalnego w kwocie 4 złr. 48 kr. wyekstabulowane i na cenę kupna przeniesione zostaną.

Reszta warunków, akt szacunku i ekstrakt tabularny można w registraturze sądowej przejrzeć.

Dla tych wierzycielów, którymby uchwała licytacyjna wcześnie lub wcale doręczoną być nie mogła, postanawia się kuratora w osobie p. Tomasza Witkiewicza w Dukli.

C. k. sąd powiatowy.
Dukla, 30. października 1870.

(2740) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nro. 11852. Bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor wird zur Verpachtung des Bezuges der allgemeinen Verzehrungssteuer sammt dem 20percentigen Zuschlage zu demselben nach der III. Tarifsclasse von steuerbaren Viehschlachtungen und der Fleischausschrottung im Stryer Pachtbezirke auf die Dauer des Jahres 1871, das ist vom 1. Jänner bis Ende December 1871, mit Vorbehalt der stillschweigender Erneuerung auf das weitere zweite und dritte Jahr 1872 und 1873, im Falle der unterbleibenden Aufkündigung, jedoch mit Ausschluß der unbedingten dreijährigen Verpachtung die Licitation am 1. December 1870 von 9 bis 12 Uhr Mittags abgehalten werden.

Der Ausrufspreis des Jahrespachtschillings beträgt 6900 fl. Sage: Sechstausend Neunhundert Gulden öst. Währ.

Schriftliche, versiegelte, mit dem 10percentigen Vadium im Baaren, oder in annehmbaren Staatspapieren belegte Anbothe sind längstens bis 30. November 1870 2 Uhr Nachmittags bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor einzubringen.

Später eingelangte Offerten werden nicht mehr berücksichtiget werden.

Die übrigen Licitations-Bedingnisse können hieramts in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Sambor, am 14. November 1870.

(2732) **E d y k t.** (2)

Nr. 40602. Ces. król. Lwowski sąd krajowy niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Jan Schüpp dnia 2go sierpnia 1870 do l. 40602 wniósł prośbę o uznanie swego brata Karola Schüpp, z profesyi czeladnika siedlarskiego, który jako szeregowiec 30go pułku piechoty dawniej hrab. Nugent, teraz hr. Jabłonowskiego, w potyczce pod Somma-Campagna dnia 26. lipca 1846 stoczonej walczył, i odtąd się nie znajduje, za zmarłego w celu przeprowadzenia po nim postępowania spadkowego.

Wzywa się wszystkich, którzyby o życiu lub śmierci Karola Schüpp jakową wiadomość mieli, aby o tem tutejszemu sądowi krajowemu lub jego ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Dr. Hryszkiewiczowi w przeciągu roku donieśli.

Karola Schüpp zaś, jeżeli przy życiu zostaje, o tem zawiadamia się z tem dołożeniem, że jeżeli się w przeciągu jednego roku od trzeciego umieszczenia tego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej nie zechce jawić, lub sąd o swojem życiu w inny sposób zawiadomić, tenże sąd do uznania jego za zmarłego bezzwłocznie przystąpi.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 8. października 1870.

(2741) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 45652. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Jana Wirskiego, którego miejsce pobytu nie jest wiadome, że uchwałą z dnia 17. lipca 1870 L. 36361 dozwolono intabulacyi najprzód jego a potem Jakóba i Teresy Rollaner za właścicieli realności pod L. 297[illegible]/4, i że się tę uchwałę ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Męcińskiemu ze zastępstwem p. adadwokata Dr. Pomianowskiego doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 3. września 1870.

(2720) **E d y k t.** (2)

Nr. 51606. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że p. Zygmunt Mozer wniósł dnia 5. października 1870 do l. 51606 przeciw Janowi Fryderykowi 2ga im. Denttnerowi pozew o ekstabulacyę dokumentu ewikcyi na realności Nr. $222^{2}/_{4}$ Dom. 26. pag. 415 n. 16. on. intabulowanego i o pomoc sądową prosił, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 20. grudnia 1870 godzinę 10tą rano wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanego Jana Fryderyka 2ga imion Denttnera jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż i na jego koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata Dr. Męcińskiego z zastępstwem przez p. adwokata Dr. Pomianowskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, ogółem stosownych do obrny środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 8. października 1870.

(2731) **E d y k t.** (2)

Nr. 49344. Ces. król. sąd krajowy wzywa posiadaczy obligacyi indemnizacyjnych Galicyi wschodniej Nr. 7257 i 11345, każda na 100 złr. z datą 1. listopada 1853 opiewających na Waleryana Krzeczunowicza i winkulowanych na rzecz gr. kat. cerkwi w Bochorodczanach, tudzież książeczki galic. kasy oszczędności Nr. 20591 z wkładką 9 złr. 84 kr. w. a. wystawionej w dniu 15. września 1863 i winkulowanej także na imię cerkwi gr. kat. w Nowych Bochorodczanach, aby obligacye w przeciągu 1 roku. 6 tygodni i 3 dni, książeczkę zaś gal. kasy oszczędności w przeciągu 6 miesięcy sądowi przedłożyli, inaczej takowe po upływie bezskutecznym terminu amortyzowane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 1. października 1870.

(2696) **Edykt.** (3)

Nro 7266. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w skutek odezwy c. k. sądu krajowego z dnia 14. listopada 1868 do l. 57283 na zaspokojenie kapitału w sumie 3454 złr. 23 kr. m. k. czyli 3627 złr. $10\frac{1}{2}$ kr. w. a. Towarzystwu należącego się, wraz z prowizyą po 4% od dnia 1. lipca 1866 liczyć się mająca; tudzież z prowizyą zwłoki i nadzwyczajnym dodatkiem 2% w myśl §. 65. statutów Towarzystwa kredytowego i zobowiązań dłużnika skryptem A. objętych uchwałą dyrekcyi z dnia 17. sierpnia 1866 do l. 2671 postanowionym od pojedynczych rat przypadłych łącznie z kosztami administracyi w półrocznych równych kwotach 130 złr. m. k. czyli 136 złr. 50 kr. w. a. od dnia 1. lipca 1860 zalegających za każdą pojedynczą przypadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia po 4% liczyć się mającą, nakoniec kosztów tego poddania w kwocie 13 złr. 92 kr. publiczną sprzedaż dóbr Radoszyce w obwodzie Sanockim położonych Wita i Katarzyny Strzeleckich własnych w jednym terminie na dzień 5. grudnia 1870, o godzinie 10. przedpołudniem pod następującemi warunkami ułatwiającemi rozpisuje się:

1) Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 21.784 złr. $27\frac{4}{8}$ kr. m. k. czyli 22.878 złr. 93 kr. w. a. Gdyby za dobra te przy terminie powyżej wyznaczonym cena wywołana osiągniętą być nie mogła, będą takowe także niżej tej ceny jednakowoż tylko za taką cenę sprzedane, która na całkowite zaspokojenie wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego z wszelkiemi przynależytościami i na pokrycie wszystkich poprzedzających wierzytelności lub ciężarów wystarczy.

2) Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze, i bez wszelkiej ewikcyi.

3) Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 2178 złr. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisyi licytacyjnej, jako wadyum złożyć.

Wszakże dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego, ma prawo licytować bez złożenia wadyum.

Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotowiźnie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

Wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutejszej registraturze sądowej. — Oczem zawiadamia się c. k. sąd krajowy we Lwowie, dyrekcyę galic. Towarzystwa kredytowego, Wita i Katarzynę Strzeleckich, dalej wszystkich wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych, do rąk własnych, nareszcie wszystkich wierzycieli którymby ta uchwała licytacyę dozwalająca z jakiej kolwiek bądź przyczyny doręczoną być nie mogła, równie jak i owych którzyby po dniu 9. sierpnia 1868 prawo hypoteki uzyskali przez edykta i do rąk kuratora, którego im się w osobie adwokata krajowego p. Dr. Regera z substytucyą pana adw. Dr. Zezulki postanawia.

Przemyśl dnia 7. września 1870.

(2701) **Edict.** (3)

Nr. 8350. Vom Złoczower k. k. Kreis- als Handels- und Wechselgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, daß unterm 26. October 1870 z. Z. 8350 Dwora Munz ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme pr. 710 fl. österr. Währ. s. N. G. gegen die liegende Nachlaßmasse der am 24. September 1870 in Brody verstorbenen Fany London respective gegen die vermeintlichen Erben derselben hiergerichts überreicht hat.

In Folge dessen wurde mit dem hiergerichtlichen Beschlusse vom 2. November 1870 z. Zahl 8350 der Zahlungsauftrag erlassen und solcher da die vermeintlichen Erben der verstorbenen Acceptantin des Wechsels nicht bekannt sind, dem gleichzeitig in der Person des Hrn. Landesadvocaten Dr. Mijakowski mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Wareresiewicz ernannten Curators zugestellt.

Es werden sonach hiemit die vermeintlichen Erben der verstorbenen Fany London aufgefordert, sich entweder beim bestellten Curator zu melden, und demselben ihre Behelfe mitzutheilen, oder sich einen anderen Sachwalter zu bestellen und hievon das k. k. Kreisgericht in Kenntniß zu setzen, widrigenfalls sie sich die etwaigen üblen Folgen selbst zuzuschreiben werden müssen.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, den 2. November 1870.

(2703) **Obwieszczenie.** (3)

L. 3087. C. k. sąd powiatowy w Kozowy uwiadamia, że na dniu 30. października 1839 zmarł bez testamentu Wojciech Strzałkowski w Pokropiwnie zostawiwszy majątek, składający się z gruntu pod Nr. R. 51 N. domu 53 oraz spadkobierców prawnych Anny Laskowskiej, Barbarę Brylińską, Agnieszkę Małaczyńską, Magdalenę Winnicką, Franciszkę Rapszyńską, Pawła Laskowskiego, Stefana Laskowskiego, Rozalię Podłozewicz, Bernharda Laskowskiego, Maryę Radłowską, Magdę Nebelską, Iwana Strzałkowskiego, Bronisławę Laskowską i Mikołaja Laskowskiego; gdy zaś pobyt Pawła Laskowskiego dotąd nie jest c. k. sądowi wiadomy, przeto wzywa się nieobecnego, ażeby się w przeciągu jednego roku do tutejszego sądu zgłosił i oświadczenie swoje do tego spadku sam lub przez pełnomocnika tem pewniej podał, ileże w razie przeciwnym pertraktacya tej masy z współspadkobiercami i dla nieobecnego ustanowionym kuratorem Marcinem Strzałkowskim w Pokropiwnie przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kozowa, dnia 29. sierpnia 1868.

(2705) **Konkurs.** (3)

L. 1845. W celu obsadzenia posady c. k. registratora tabuli krajowej we Lwowie z roczną płacą 1300 zł., a ewentualnie opróżnić się majacej posady c. k. wice-registratora przy tejże tabuli z roczną płacą 1100 zł. lub też przełożonego tabuli miejskiej we Lwowie z roczną płacą 900 zł. rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem 14-dniowym, licząc tenże od trzeciego ogłoszenia w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Ubiegający się o te posady mają swoje podania do tutejszego prezydyum w drodze przepisanej wnieść.

Lwów, dnia 13. listopada 1870.

(2693) **Edykt.** (3)

L. 16283. Przez c. k. sąd obwodowy w Tarnowie wzywa się wszystkich tych, którzy jako wierzyciele roszczą sobie prawa do spadku zmarłego na dniu 23. kwietnia 1870 w Tarnowie kupca i właściciela realności Menke Wechslera ażeby się stawili w tym sądzie dla okazania i udowodnienia praw swoich w dniu 30go grudnia 1870 o godzinie 10tej przed południem, lub w tymże przeciągu czasu podania swoje na pismie wnieśli, w przeciwnym bowiem razie nie mieliby żadnego dalszego prawa do spadku, gdyby tenże przez zapłacenie okazanych wierzytelności wyczerpniętym został, wyjąwszy o ile im służy prawo zastawu.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 3. listopada 1870.

(2698) **Edykt.** (3)

L. 2716. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Makowie wiadomo się czyni, że w skutek odezwy c. k. sądu powiatowego w Myślenicach w celu zaspokojenia resztującej Janowi Jettowi należącej się kwoty 47 zł. 41 kr. w. a. z przyn. odbędzie się na dniu 15. grudnia 1870, 12. stycznia 1871 i 18. lutego 1871, każdą razą o godzinie 9tej zrana w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności pod Nr. 219 w Budzowie położonej do egzekuta Jana Burliyi należącej.

Warunki licytacyjne wolno w tutejszym sądzie przejrzeć lub w odpisie sobie podnieść.

Z c. k. sądu powiatowego.

Maków, dnia 4. listopada 1870.

(2697) **Edykt.** (3)

L. 1236. C. k. sąd powiatowy w Liszkach niniejszem do wiadomości podaje, że dnia 4go października 1844 w Przegini duchownej zmarł włościanin Grzegorz Mastek bez ostatniej woli rozporządzenia. Gdy miejsce pobytu Józefa Mastka wnuka spadkodawcy niewiadome jest, zatem wzywa się go, aby w przeciągu roku w tutejszym c. k. sądzie się zgłosił i do spadku oświadczył, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem dla niego w osobie Wawrzyńca Mastka ustanowionym przeprowadzi się.

Z c. k. sądu powiatowego.

Liszki, dnia 5. października 1870.

(2657) **Edykt.** (3)

L. 16537. C. k. sąd deleg. miejski do spraw cywilnych w Krakowie wzywa niewiadomych z życia i miejsca pobytu Ignacego i Józefa Stefków braci zmarłego w Krakowie dnia 25. lutego 1867 Augusta Stefki, tudzież również niewiadomą z życia i miejsca pobytu siostrę tegoż Teresę ze Stefków Faulhaberową oraz w razie zaszłej śmierci tychże lub któregokolwiek z nich niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu spadkobierców Ignacego i Józefa Stefków, tudzież Teresy Faulhabarowej, aby swe prawa do spadku po zmarłym Auguście Stefku zgłosili i wykazali w przeciągu roku od daty niniejszego ogłoszenia w c. k. sądzie deleg. miejskim do spraw cywilnych w Krakowie, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu spadek ten, dla którego tymczasem p. Dr. Władysław Markiewicz adwokat w Krakowie z zastępstwem p. adwokata Dra. Józefa Kaufmana w Krakowie kuratorem ustanowiony został, przyznanym zostanie tylko zgłoszonym i wykazanym spadkobiercom.

Kraków, dnia 24. października 1870.

(2702) **Ogłoszenie.** (3)

Nr. 2786. Ces. król. sąd powiatowy w Kalwaryi ogłasza niniejszem, że celem ściągnięcia pretensyi małoletniego Jana Bochenka w zastępstwie opiekuna Michała Syrka, Maryanny Syrkowej, Ewy Salawowej, Barbary Rychlikowej, Wiktoryi Małogowej, Józefa Bochenka, Eleonory Bochenkowej, mał. Feliksa Bochenka w zastępstwie matki oraz opiekunki Eleonory Bochenkowej, Ludwika Bochenka, Karola Bochenka, Katarzyny Boreckiej i Anny Królowej od dłużnika Kazimierza Bochenka w sumie 500 złr. m. k. czyli 525 złr. w. a. z procentami 5% od dnia 13go miesiąca grudnia 1860 r. i kosztami egzekucyi odnośnie do tutejszo-sądowej rezolucyi z dnia 25go marca 1864 L. 609 w kwocie 3 złr. 52 kr., potem rezolucyi z dnia 5. września 1867 L. 2421 w kwocie 8 złr. $1\frac{1}{2}$ kr., dalej rezolucyi z dnia 20. marca 1868 L. 174 w kwocie 4 złr., nakoniec rezolucyi z dnia 4 kwietnia 1868 L. 1240 w kwocie 7 złr. 84 kr. i niniejszem przyznanych kosztów w kwocie 6 złr. 52 kr. w. a. odbędzie się egzekucyjna licytacyjna sprzedaż realności Nr. kons. 70 w Sułkowicach w obrębie sądu powiatowego Kalwaryjskiego a starostwa Myślenickiego, składająca się z gruntu około 8 morgów, domu drewnianego i stodoły, w całości na 618 złr. w. a. oszacowanej, na terminach 14. grudnia 1870 i 28. grudnia 1870, każdą razą o godzinie 11tej przed południem w gmachu sądu powiatowego w Kalwaryi; a gdyby realność ta na wskazanych terminach wyżej, a przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, to celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wyznacza się termin w sądzie na dzień 25. stycznia 1871 o 10tej godzinie rano.

Bliższe warunki licytacyi mogą być każdego czasu w registraturze sądu tutejszego przejrzene.

C. k. sąd powiatowy.

W Kalwaryi dnia 2. września 1870.

(2704) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

L. 742. Na mocy upoważnienia Wysokiego Wydziału krajowego we Lwowie z dnia 2go lipca b. r. do l. 8217 Dyrekcya szpitali ogłasza konkurs na posadę adjunkta w szpitalu św. Łazarza w oddziale chorób zewnętrznych z płacą roczną 400 zł. i dodatkiem 80 zł. w. a. na pomieszkanie.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania do 31. grudnia 1870 do Dyrekcyi szpitalu św. Łazarza i św. Ducha w Krakowie bezpośrednio, lub jeżeli już obecnie pozostają w służbie publicznej przez swoją władzę przełożoną, i w tych podaniach wykazać:

1. Wiek, stan i miejsce urodzenia;

2. Uzyskany stopień Doktora medycyny i chirurgii na jednym z uniwersytetów monarchi austryacko-węgierskiej i znajomości języków krajowych, oraz

3. Czyli z któremi urzędnikami krajowemi są spokrewnieni lub spowinowaceni i w jakim stopniu.

Posada powyższa udzieloną będzie stosownie do istniejących przepisów na czas dwóch lat, licząc od dnia złożonej przysięgi.

Dyrekcya szpitalu św. Łazarza i św. Ducha.

Krakow, dnia 10. listopada 1870..

(2706) **Edykt.** (3)

Nr. 46521. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Michała Leszczyńskiego, iż w skutek prośby p. Tomasza Waff z dnia 28. sierpnia 1869 l. 45235 intabulacya tegoż proszącego za właściciela $\frac{1}{4}$ części połowy realności pod L. $281\frac{3}{4}$, tudzież $272\frac{3}{4}$, dalej tegoż Tomasza Waff i Teofili Waff, każde z nich na właściciela $\frac{1}{4}$ części połowy realności L. $281\frac{3}{4}$, następnie Tekli Waff a względnie Jana Michała 2ga im. Teofili Waff po połowie za właścicieli tej samej $\frac{1}{4}$ części połowy realności Nr. $281\frac{3}{4}$ i $272\frac{3}{4}$ z zastrzeżeniem prawa dożywocia $\frac{1}{4}$ części tych części realności Tomaszowi Waff przysługującego, nareszcie Tomasza i Teofili Waff po połowie za właścicieli części realności Nr. $281\frac{3}{4}$ i $272\frac{3}{4}$ na imię Jana Michała 2ga im. Waff j. w. intabulować się mającej, uchwałą z dnia 2. października 1869 l. 45235 dozwolona została.

Ponieważ miejsce pobytu p. Michała Leszczyńskiego jest nieznane, przeto dla niego i na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanawia się kuratorem tutejszego p. adwokata Dr. Gregorowicza z zastępstwem p. Dr. Majewskiego, doręczając pierwszemu zarazem powyższą uchwałę t. s. z dnia 2. października 1869 l. 45235.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. października 1870.

(2709) **Obwieszczenie.** (3)

L. 3751. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Sniatynie zawiadamia się, że w takowem przedsięwziętą będzie na dniu 22. listopada 1870, 22. grudnia 1870 i 26. stycznia 1871, każdą razą o godzinie 9. rano w sprawie masy rozbiorowej Kleotyldy Wawrzeckiej publiczna sprzedaż realności pod l. 1205 w Sniatynie jako własność rzeczonej dłużniczki w IV. ks. str. 313. l. 1 wł. zaintabulowanej, z domu drewnianego, komórki, szopy i 975 kw. sążni ogrodu warzywnego powstającej, na 1155 zł. w. a. oszacowanej pod warunkami, że powyższa realność przy pierwszym i drugim terminie licytacyjnym jedynie po cenie lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie zaś tylko natenczas niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie, jeżeli zawezwani na 12. stycznia 1871, intabulowani wierzyciele takowej po cenie szacunkowej nie przyjmą. Połowa ceny licytacyjnej złożoną będzie zaraz, a druga połowa z 6proc. odsetkami w sześć miesięcy później. Bliższe warunki licytacyjne i akt oszacowania wolno przejrzeć w tutejszym sądzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sniatyn, dnia 29. września 1870.

(2752) **Edykt.** (1)

Nr. 49175. Ces. król. sąd krajowy Lwowski podaje do wiadomości, iż na zaspokojenie wywalczonej sumy 855 złr. codziennej kwoty 5 złr. za czas od 31. marca 1866 do dnia podania egzekucyjnego i kosztów w ilości 11 złr. 97 kr., 4 złr. 47 kr., 8 złr. 38 kr., 25 złr. 35 kr., 8 złr. 30 kr. i 28 złr. 42 kr. i 35 złr. 42 kr. w. a. p. Janowi Fridetzkiemu przyznanych dozwolono przymusową sprzedaż gruntu i realności pod L. $77\frac{2}{4}$ w przestrzeni $335\frac{5}{6}$ kwad. sążni., na front długości $14\frac{1}{2}$ sążni, z tyłu od murowanej szopy 11 sążni długości a szerokości od linii frontowej realności pod L. $77\frac{2}{4}$ aż do gruntu realności pod L. $76\frac{2}{4}$ — $26\frac{1}{2}$ kwad. sążni, tudzież praw Jakóba i Czarny Zwillingów z tą własnością połączonych, kontraktem z dnia 3. sierpnia 1865 objętych, i na rzecz tychże w stanie czynnym realności pod L. $77\frac{2}{4}$ Dom. 60. pag. 196 n 21 haer., a w stanie biernym Dom. 60. p. 202. n. 37. on. intabulowanych, jako to: prawa wybudowania na tym gruncie budynków wszełkiego rodzaju, dysponowanie niemi podług woli, wystawiania na tej parceli gruntu studni i stawu, sprowadzania wody z realności pod L. $77\frac{2}{4}$ na ich grunt, wyrobienia dla tego gruntu kupionego nowej liczby konskrypcyjnej i osobnego ciała tabularnego dla nabytego gruntu i zabudowań wystawić się mających, obowiązku Jana Fridetzkiego podpisania planu budowli przez Zwillingów zrobionego, bez sprzeciwiania się i zaspokojenia należących po dzień kontraktu podatków i ciężarów tabularnych od realności pod L. $77\frac{2}{4}$ zalegających, która to przymusowa sprzedaż w tutejszym c. k. sądzie krajowym w terminie dnia 20. grudnia 1870 o godzinie 10tej przed południem pod następującemi lżejszemi warunkami przedsięwziętą będzie:

Za cenę wywołania gruntu i praw opisanych stanowi się wartość aktem sądowego oszacowania dnia 10. sierpnia 1869 w kwocie 1094 złr. 66 kr. w. a. wyprowadzona.

Chęć kupienia mający obowiązany jest złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład ilość 25 złr. w gotowiźnie, lub w książeczkach gal. kasy oszczędności na okaziciela opiewających. Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymane, i w razie dotrzymania warunków licytacyi w cenę kupna wrachowane będzie, w razie zaś niedotrzymania warunków licytacyi przepada na korzyść wierzycieli hipotecznych w ofiarowanej cenie się mieszczących.

Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie w przeciągu dni 30 od dnia prawomocności uchwały sądowej akt licytacyi zatwierdzającej ofiarowaną cenę kupna z policzeniem w nią wadyum złożonego w gotowiźnie lub w książeczkach galic. kasy oszczędności na okaziciela opiewających sądownie złożyć, poczem fizyczne posiadanie i dekret własności otrzyma, z którego za właściciela gruntu pod L. $77\frac{2}{4}$ i praw kupionych zaintabulowanym zostanie, wszelkie zaś długi i ciężary tabularne z tego gruntu i praw sprzedanych ekstabulowane będą. Gdyby zaś p. Jan Fridecki został najwięcej ofiarującym, natenczas tenże jako wierzyciel na pierwszem miejscu intabulowany i egzekucyę prowadzący od złożenia ofiarowanej ceny wolnym będzie, i tę cenę ze swoją pretensyą kompenzować może, i tylko tę kwotę złożyćby miał, o którą ofiarowana cena przewyższałaby jego wygraną należytość.

Wszelako najwięcej dający obowiązanym będzie te zabezpieczone długi, których wypłatę wierzyciele przed terminem umówionym przyjąćby nie chcieli, w miarę ofiarowanej ceny na siebie przyjąć.

Gdyby w terminie oznaczonym grunt i prawa Zwillingów wyżej ceny szacunkowej, lub za takową sprzedane być nie mogły, na ten wypadek grunt i prawa Zwillingów i niżej ceny szacunkowej za jakąbądź kwotę sprzedane zostaną.

O tej przymusowej sprzedaży uwiadamia się obie strony, mianowicie niewiadomych z miejsca pobytu Jakóba Zwilling do rąk zastępcy kuratora Dr. Skwarczyńskiego, Czarnę Zwilling do rąk kuratora Dr. Sermaka, jako też z miejsca pobytu wiadomych tabularnych wierzycieli do rąk własnych, wreszcie wszystkich wierzycieli hipotecznych, którzyby po wystawieniu wyciągów tabularnych z dnia 6. stycznia 1870 i z dnia 23. stycznia 1870 prawa hipoteki na gruncie i prawach Jakóba i Czarny Zwillingów nabyli, lub którymby niniejsze uwiadomienie o sprzedaży, jako też dalsze uchwały z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone, do rąk p. adwokata Dr. Semilskiego jako ustanowionego kuratora.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, 15. października 1870.

(2733) **Edykt.** (1)

Nr. 10122. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie należytości p. Jakóba Lobethal przeciw p. Fischlowi Ratz i Aronowi Ratz w kwocie 1150 tal. prusk. z p. n. powtórna relicytacya $\frac{2}{3}$ części realności pod Nr. 293 na Zawalu w Tarnowie przedtem solidarnego dłużnika Fischla Ratz własnych, a przez p. Biene Ratz w drodze relicytacyi nabytych dozwoloną, i że te $\frac{2}{3}$ części realności w jednym terminie dnia 9. stycznia 1871 o godzinie 10tej zrana w c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie pod następującemi warunkami sprzedane będą:

1. Sprzedać się mające $\frac{2}{3}$ części tej realności na tym terminie także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę sprzedane będą.

2. Jako cenę wywołania przyjmuje się suma 9100 złr. w. a. przy poprzedniej relicytacyi uzyskana.

3. Każden chęć kupienia mający jeszcze przed ofiarowaniem ceny kupna ma złożyć do rąk komisyi licytacyjnej zakład czyli wadyum w kwocie 500 złr. w. a. albo w gotówce, albo w galicyjskich listach zastawnych, albo w obligacyach państwa lub w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych, albo w akcyach galicyjskiej kolei żelaznej Karola Ludwika. Wszystkie te papiery przyjmuje się jako kaucyę według ostatniego kursu w Gazecie Lwowskiej lub Wiedeńskiej oznaczonego, który każden chęć kupna mający wykazać ma.

4. Nabywca będzie obowiązanym trzecią część ceny kupna w przeciągu 30 dni po doręczeniu prawomocnej uchwały protokół licytacyi do sądu przyjmującej do depozytu sądowego złożyć. Do tej trzeciej części wliczy się wadyum w gotówce złożone. Resztujące $\frac{2}{3}$ części ceny kupna nabywca będzie obowiązanym w przeciągu 30 dni po doręczeniu prawomocnej tabeli płatniczej, i to albo w gotówce do depozytu sądowego w Tarnowie złożyć, albo wierzycielom tabularnym na cenę kupna przekazanym stosownie do tabeli płatniczej wypłacić; tymczasem atoli od dnia wprowadzenia nabywcy w posiadanie fizyczne nabytych $\frac{2}{3}$ części rzeczonej realności, od tych resztujących $\frac{2}{3}$ części ceny kupna 5% odsetki w półrocznych ratach z góry pod rygorem egzekucyi do depozytu sądowego złożyć. Wierzytelności tabularne zaś, któreby z tego powodu nie mogły być wypłacane, ponieważ zastrzeżony termin wypłaty jeszcze nie nadszedł, nabywca do wypłaty na siebie przyjąć jest obowiązany.

Dalsze warunki licytacyjne, tudzież ekstrakt tabularny i akt oszacowania każdy chęć kupna mający w registraturze tego sądu obwodowego przejrzeć i w odpisie podnieść może.

O tem zawiadamia się obiedwie strony, p. Bienę Ratz i wszystkich wierzycieli hipotecznych, tudzież wierzycieli z imienia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, tudzież wszystkich, którymby uchwała z dnia dzisiejszego zezwalająca relicytacyę $\frac{2}{3}$ części realności pod Nr. 293 na Zawalu w Tarnowie albo wcale nie, lub nie dość wcześnie doręczona być mogła, i którzyby dopiero po dniu 17. czerwca 1870 jakie prawo tabularne na tych $\frac{2}{3}$ częściach uzyskali, przez ustanowionego kuratora p. Dr. Kapiszewskiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 28. października 1870.

(2735) **Edykt.**

Nr. 5072. Ces. król. sąd powiatowy w Dukli odwołuje rozpisaną uchwałą tegoż sądu z dnia 18go września 1870 L. 4234 w sprawie egzekucyjnej Bartłomieja Ludwika 2ga imion Wodyńskiego przeciw Jakóbowi Chulewowi relicytacyę $\frac{7}{12}$ części frontowej realności pod Nr. 3. w Dukli i placu z tyłu tej realności.

Dukla, dnia 12. listopada 1870.

(2614) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

L. 343-Praes. W celu obsadzenia posady budowniczego miejskiego przy magistracie krakowskim ogłasza się ponownie na mocy postanowienia Rady miejskiej z dnia 1. października 1870 r. konkurs po dzień 15. grudnia 1870 trwający.

Ubiegający się o posadę tę, do której płaca 1500 zł. w. a. jest przywiązaną, winni są podania swoje do Rady miejskiej na ręce Prezydenta miasta wystosować i w takowych wykazać wiek, miejsce urodzenia i przebieg życia, oraz dołączyć świadectwa z odbytych nauk technicznych i ze złożonych egzaminów praktycznych dla tej kategoryi urzędnikow państwa przepisanych.

Kandydaci spokrewnieni lub spowinowaceni z urzędnikami Magistratu Krakowskiego, winni są stopień pokrewieństwa lub powinowactwa wykazać.

Nadmienia się wreszcie, że urzędnikom Magistratu Krakowskiego zapewnionem jest prawo do emerytury według przepisów dla urzędników państwa wydanych.

Kraków, dnia 2. listopada 1870.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.